

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ ÁLTAL AKKREDITÁLT NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNY

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-259/2020. számú ügyben
végrehajtási eljárással (jogutódlás) összefüggésben
(Előzmény ügy: 5245/2019)

Előadó: dr. RigóAnett

Érintett szervek: önálló bírósági végrehajtó

2020.

Az alapvető jogok biztosának Jelentése

az AJB-259/2020. számú ügyben

Előadó: dr. Rigó Anett

Az eljárás megindítása

Egy magánszemély egy végrehajtási eljárással összefüggésben fordult hozzám panaszával.

Beadványában azt sérelmezte, hogy házastársa halálát követően – már a hagyatéki eljárás lezárulta után – jutott tudomására, hogy végrehajtási eljárás volt folyamatban elhunyt házastársával szemben. Az eljáró önálló bírósági végrehajtó (a továbbiakban: Végrehajtó) nem tette lehetővé számára az eljárás alapjául szolgáló kölcsönszerződés megismerését, illetve az adós haláláról való tájékoztatást követően nem kezdeményezte a végrehajtási eljárásban a szünetelést és a jogutódlás bírósági megállapítását, az eljárás azóta is húzódik.

A panasz alapján felmerült az Alaptörvényben nevesített jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményének és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének, illetve azok sérelme közvetlen veszélyének a gyanúja. Tekintettel erre, az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (továbbiakban: Ajbt.) 18. §-a és a 20. § (1) bekezdése, valamint a 37. §-a alapján vizsgálatot indítottam.

Az érintett alapvető jog

A hatósági ügyek tisztességes intézése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”
[Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés]

Az alkalmazott jogszabályok

- Magyarország Alaptörvénye;
- Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.);
- A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.).

A megállapított tényállás

Eljárásom során a vonatkozó jogszabályi előírásokat áttekintettem, ezenkívül a vizsgálat eredményessége érdekében megkerestem a *Végrehajtót* és a *Magyar Bírósági Végrehajtói Kart* (a továbbiakban: *MBVK*). A Végrehajtó és az MBVK tájékoztatása, valamint a rendelkezésemre álló iratok alapján az alábbi tényállást állapítom meg.

A *Végrehajtó* úgy nyilatkozott, hogy a panaszos elhunyt férjével szemben egy pénzügyintézet 2013. november 13. napján végrehajtási eljárást kezdeményezett hitelszerződés jogcímen. Az adós és a végrehajtást kérő között részletfizetési megállapodás jött létre 2014. január 20. napján, mely részletfizetési kötelezettségének az adós 2016. július 20. napjáig eleget

tett. Az adós 2016. szeptember 6. napján elhunyt.

A végrehajtást kérő pénzügyi intézmény 2018. október 4. napján egy követeléskezelő cégre engedélyezte, e jogutódlás megállapítása céljából a végrehajtási irat beterjesztésre került a bírósághoz. A bíróság 2019. május 31. napján jogerőssé vált végzésében megállapította a végrehajtást kérő személyében bekövetkezett jogutódlást.

A panaszos 2019 áprilisában szerzett tudomást az elhunyt férjével szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárásról, ezért 2019. április 18. napján felkereste a Végrehajtót és átadta a jogerős hagyatékátadó végzést. A Végrehajtó ekkor értesült először az adós haláláról, amely 2016. szeptember 6. napján következett be. A hagyatékátadó végzésből kiderült, hogy ez a végrehajtási eljárás nem szerepelt a hagyaték részeként. A Végrehajtó még ezen a napon felhívta a végrehajtást kérő jogutódljaként eljáró követeléskezelő céget, hogy küldje meg részére a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló hitelszerződést, ugyanakkor az ombudsmani megkeresésre adott válaszában úgy nyilatkozott, hogy a végrehajtást kérőt ezzel egyidejűleg az adós haláláról nem tájékoztatta.

2019. június 14. napján, valamint 2019. július 2. napján a követeléskezelő cég megküldte a Végrehajtónak az adóssal szemben fennálló követelését, de a végrehajtás alapjául szolgáló hitelszerződést nem.

A panaszosnak ugyanakkor a végrehajtási eljárás szünetelésének megállapítása iránti kérelmét a bíróság 2019. december 6. napján jogerőssé vált végzésében elutasította. Az elutasító végzés indokolása szerint a végrehajtás alapjául szolgáló hitelszerződés rendelkezésre bocsátásának elmaradása nem értékelhető önmagában a végrehajtást kérő részéről az eljárásban való közreműködés megtagadásának, ezért az nem minősül szünetelésre okot adó körülménynek.

A Végrehajtó részéről az adós haláláról való tudomásszerzést követően érdemi intézkedés nem történt az ügyben: a végrehajtást kérő tájékoztatása az adós haláláról nem történt meg, az adós személyében bekövetkezett változás miatt a jogutódlás bírósági megállapítását a Végrehajtó nem kezdeményezte. A Végrehajtó a végrehajtást kérőt végül csak az alapvető jogok biztos vizsgálatainak megkezdését követően, 2020. március 24. napján tájékoztatta az adós haláláról.

Az *MBVK* 2020. január 28. napján kelt válaszlevelében megerősítette a fentieket, illetve arról tájékoztattott, hogy a végrehajtási eljárásban a panaszos az elhunyt adósnak nem jogutódja, azaz annak még nem adósa (ugyanis annak bíróság általi megállapítására még nem került sor). A végrehajtási eljárásban a következő eljárási cselekmény az adós személyében történt változásra figyelemmel a végrehajtást kérő nyilatkozatának beszerzését követően a jogutód személyének bírósági megállapítása lesz, csak azt követően kerülhet sor az eljárás eredményessége iránti további végrehajtási intézkedések foganatosítására.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbtt. határozza meg, amelynek 18. § (1) bekezdésének k) pontja alapján az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint önálló bírósági végrehajtó tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár,

feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket - ide nem értve a közigazgatási pert - már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A vizsgálati jogosultságom tehát egyértelműen kiterjed az önálló bírósági végrehajtó eljárására, amennyiben nem olyan kérdésről van szó, amely végrehajtási kifogás útján orvosolható lehet, illetve amennyiben a végrehajtó eljárásával összefüggésben felmerül az ügyfél alapvető jogainak sérelme.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a végrehajtási eljárás szünetelése tárgyában a panaszos végrehajtási kifogást nyújtott be, amelyet a bíróság jogerősen elbírált, így annak felülvizsgálatára az Ajbt. 18. § (3) e) pontja alapján nincs lehetőségem. A vizsgálat megállapításai ezért a panasznak ezt a részét csak annyiban érintik, amennyiben a problémának a beadványozó által hivatkozott AJB-1508/2018. számú jelentéssel való összefüggése szükségessé teszi.

Az Ajbt. 28. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosa az általa lefolytatott vizsgálatról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket és az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket.

Az Alaptörvény 30. cikk (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosa alapjogvédelmi tevékenységet lát el, eljárását bárki kezdeményezheti. Ugyanezen cikk (2) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa az alapvető jogokkal kapcsolatban tudomására jutott visszasságokat kivizsgálja vagy kivizsgáltatja, orvoslásuk érdekében általános vagy egyedi intézkedéseket kezdeményez.

Az Ajbt. 21. § (1) bekezdésének a) pontja szerint az alapvető jogok biztosa vizsgálata során a vizsgált hatóságtól az általa lefolytatott eljárással, illetve az eljárás elmulasztásával kapcsolatban adatokat és felvilágosítást kérhet.

Az alapvető jogok biztosa megkeresésének az általa megállapított határidőn belül eleget kell tenni. Ez a határidő nem lehet rövidebb tizenöt napnál. A hivatkozott törvényi felhatalmazás alapján megkerestem a Végrehajtót, akinek válaszadási kötelezettsége ugyancsak a törvényen alapul. *A Végrehajtó válaszadási kötelezettségének eleget tett, a kért információkat rendelkezésemre bocsátotta.*

II. Az érintett alapvető jogok tekintetében

Az alapvető jogok biztosa egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során *autonóm, objektív módon, kizárólag alapjogi érvek* felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget az Alaptörvényben kapott mandátumának. Álláspontom szerint az ombudsman akkor jár el helyesen, ha következetesen, zsinórmértékként támaszkodik az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint az egyes alapjogi tesztekre.

A jelentés megállapításai kapcsán hivatkoznom kell arra, hogy az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény Negyedik Módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági

határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően. A testület ennek kapcsán elvi élel azt mondta ki azt, hogy „*az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybíróági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.*”

Ha összevetjük az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglaltakat a korábbi Alkotmány 2. § (1) bekezdésének szövegével, akkor az állapítható meg, hogy a vizsgálat tárgyát képező jogállamiság elve, tekintetében nem hoz olyan koncepcionális változást az Alaptörvény szövege, mely a korábbi alkotmánybíróági gyakorlat elvetését, vagy jelentős tartalmi ártértékelését alátámasztaná. Így elvi megállapításaim megfogalmazása, az alapjogok értelmezése során – ellenkező tartalmú alkotmánybíróági döntés megszületéséig – irányadónak tekintem az Alkotmánybíróság által mind az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően, mind pedig az azt követően meghozott határozataiban, azok indoklásában kifejtett megállapításokat, következtetéseket. A tisztességes eljárás jogának érvényesülése kapcsán érdemes kiemelni, hogy immár külön alkotmányi rendelkezés nevesíti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot.

Az Alaptörvény XXIV. cikke tehát már önálló alapjogként kinyilvánítja *a tisztességes eljáráshoz való jogot*. Az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. A XXIV. cikk jogot jelent az eljárási határidők megtartásával folytatott, ésszerű időben lezárt hatósági ügyintézésre.

Az ombudsmani gyakorlat alapján a tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok *segítsék az ügyféli jogok érvényesülését*. Ellentétes a tisztességes eljárás követelményével az a jogszabály, amely tartalmilag ellehetetleníti az érintett ügyfél számára azt a jogot, hogy ügyéről teljes körű és részletes tájékoztatást kapjon, vagy azt a lehetőséget, hogy jogainak és jogos érdekeinek védelmében felléphessen. A jogállamiság és az abból fakadó tisztességes eljárás követelményének tehát nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell.

Az Alkotmánybíróság 6/1998. (III. 11.) AB határozatában leszögezte, hogy a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Az 3311/2018. (X. 16.) AB határozat pedig kimondja, hogy az Alaptörvény XXIV. cikke önálló, az ügyintézés alapjogaként ismeri el a fair hatósági eljáráshoz való jogot. Az alapjogi jogvédelem kiterjed a hatóságok részrehajlás nélküli, tisztességes módon és ésszerű határidőn belüli ügyintézésére, a hatósági aktusok törvényben meghatározott indoklására [XXIV. cikk (1) bekezdés], valamint a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésére [XXIV. cikk (2) bekezdés].

A végrehajtásra vonatkozó törvényi és rendeleti szabályok célja a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülésének biztosítása. A tisztességes eljáráshoz való jogból adódik az eljárási cselekmények ésszerű határidőn belüli elvégzése és az ügyféli jogok tiszteletben tartása.

Az ügy érdeme tekintetében

1. A végrehajtási eljárás szünetelésével kapcsolatban

A beadványozó sérelmezte egyfelől, hogy a Végrehajtónak az adós haláláról szóló tájékoztatását követően nem ismerhette meg a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló hitelszerződést és emiatt nem került sor a végrehajtási eljárás szünetelésének megállapítására sem. Beadványában a hivatali elődöm által az AJB-1508/2018. számú ügyben kiadott jelentésre is hivatkozott, amely rögzíti, hogy a végrehajtó mulasztást követ el, amikor nem állapítja meg a végrehajtás alapjául szolgáló szerződés kiadásának elmaradása miatt az eljárás szünetelését, ezért nem érvényesülnek az adós ügyféli jogai, és a tisztességes eljáráshoz való joga is sérül.

Ezzel összefüggésben a beadványozó ügyében a végrehajtási eljárás szünetelésének megállapítására irányuló kérelmet elutasító végzésben a bíróság az alábbi indokolást fogalmazta meg:

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 52. § c) pontja értelmében szünetel a végrehajtási eljárás, ha a végrehajtást kérő az eljárásban való közreműködést megtagadta. A bíróság a fenti jogszabályhely értelmezése során úgy ítélte meg, hogy a végrehajtást kérőnek azon magatartása, hogy a követelés alapját képező szerződést nem bocsátja az adós törvényes örökösének rendelkezésére, *önmagában nem értékelhető az eljárásban való közreműködés megtagadásának*. A bíróság álláspontja szerint a végrehajtást kérő közreműködésének megtagadása miatti szünetelés megállapításának akkor lehet csak helye, ha a végrehajtás foganatosításához a végrehajtást kérő részvétele, aktivitása is szükséges, hogy az ügy uraként meghatározza az eljárás irányát, menetét és passzivitása az eljárás sikerességének képezi akadályát.

Figyelemmel arra, hogy hatásköröm törvényi korlátaiból adódóan a bíróságok tevékenységét nem áll módomban vizsgálni, a beadványozó egyedi ügyében a szünetelés tekintetében nincs lehetőségem állást foglalni. Általános jelleggel továbbra is fenntartom azonban az AJB-1508/2018. számú jelentésben foglaltakat, miszerint a végrehajtás alapjául szolgáló szerződés kiadásának elmaradása esetén felmerülhet a végrehajtó együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének megsértése. Megállapítom azonban, hogy *a panaszos által sérelmezett egyedi ügyben önmagában a végrehajtást kérő passzivitása nem képezte az eljárás folytatásának és sikerességének az akadályát*.

2. A végrehajtási eljárásban történő jogutódlással kapcsolatban

A végrehajtási eljárásban a jogutódlás az adós halála esetén sem automatikus. A Vht. a „Változás a felek személyében” cím alatt a végrehajtási eljárás - mint nemperes eljárás - alatt bekövetkező jogutódlás következményeit rendezi.

A Vht. 39. § (1) értelmében *“Ha a végrehajtást kérő vagy az adós személyében változás állt be, a végrehajtható okirat kiállítása előtt a kiállításra jogosult bíróság (hatóság), ha pedig a változás a végrehajtható okirat kiállítása után derült ki, a végrehajtást foganatosító bíróság a jogutódlás kérdésében – szükség esetén a felek és a jogutódok meghallgatása és bizonyítás után – végzéssel (határozattal) dönt.”*

A (2) bekezdés kimondja továbbá, hogy „ha a végrehajtó tudomást szerzett a felek személyében történt változásról, a végrehajtási ügyet beterjeszti a végrehajtást foganatosító bírósághoz.”

A Civilisztikai Kollégiumvezetők 2013. május 8-10-ei Országos Tanácskozásának 12. állásfoglalásának (Jogutódlás a végrehajtási eljárásban) b) pontja úgy szól, hogy *a végrehajtó a felek személyében bekövetkezett változás esetén az iratokat minden esetben be kell, hogy terjessze a foganatosító bírósághoz* és a bíróságnak a beterjesztés esetén hivatalbóli kötelezettsége a jogutódlás kérdésében történő döntés. Ha az adós halála esetén a végrehajtást kérő a tájékoztatása ellenére nem kéri a jogutódlás kérdésében történő döntés érdekében az iratok beterjesztését a bírósághoz, az eljárás a Vht. 52. § b) pontja alapján szünetel.

Amint azt a Vht. Nagykommentárja is hangsúlyozza, az eljárásjogok a maguk szabályaival az anyagi jogviszonyokban végbement jogutódlás eljárásjogi következményeit rendezik. Ezért jellemző módon a „változások a felek személyében” címszó alatt helyezik el a jogutódlás esetére vonatkozó eljárási szabályait. A megfogalmazás önmaga utal arra, hogy eljárásjogilag csak a végrehajtási eljárásban az adós és a végrehajtást kérő közötti fizetési kötelezettséget tartalmazó jogviszony jogalanyainak megváltozása a releváns, nem pedig maga az anyagi jog szabályai szerint lezajlott jogutódlás.¹

A felek személyében bekövetkezett változás, a jogutódlás elsősorban anyagi jogi kérdés, az eljárásjogi jogutódlás az anyagi jogi jogutódláshoz kapcsolódik, annak következménye. A végrehajtási eljárásban a jogutódlás anyagi jogi hátterének vizsgálata nem mellőzhető. Ennek tulajdonítható, hogy *a jogutódlás kérdésében mindig bíróság dönt*. A végrehajtási eljárásban a jogutódlás anyagi jogi hátterét minden esetben vizsgálni kell. A gyakorlatban a felek gyakran élnek jogorvoslattal arra hivatkozással, hogy a tartozásért ők nem felelősek, illetve, hogy már a jogelőd esetében sem állt fenn a tartozás, vagy azt már kiegyenlítették, vagy az összezszerúséget vitatják, avagy éppen az alapul szolgáló szerződést tekintik érvénytelennek. A végrehajtási eljárással összefüggésben, a jogutódlás körében a bíróság kizárólag a felek változására, a jogutódlásra, annak bizonyítottságára, szabályszerűségére nézve vesz fel bizonyítást, kizárólag a jogutódlás tényéről dönt. A bíróság nem vizsgálhatja, hogy a végrehajtási eljárás tárgyát képező tartozás fennáll-e avagy megszűnt e már, és a jogutód személyének megállapítása sem azonos az örökös, mint jogutód tartozásért fennálló felelősségének megállapításával.²

Mindebből az következik, hogy amennyiben a végrehajtás foganatosítása alatt következik be az adós halála, a végrehajtónak az ügyet be kell terjeszteni a *végrehajtást foganatosító bírósághoz*, ő maga – a jogutódlás tényének megállapításával kapcsolatban – semmilyen határozatot nem hozhat. Az eljárás során a bíróságnak (szükség esetén) meg kell hallgatnia a jogutódlás kérdésében a feleket és a jogutódokat. Csak akkor hozhat a jogutódlást megállapító döntést, amennyiben bizonyítást vesz fel. Amennyiben a bíróság a felek meghallgatása nélkül hozza meg döntését, határozata a bírói gyakorlat szerint jogszabályt sért.³ A jogutódlás nem következik be automatikusan minden esetben a végrehajtási eljárásban, e kérdéskört vizsgálva *a bíróságnak figyelembe kell vennie a követelés jellegét*.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Végrehajtó az adós haláláról való tudomásszerzést követően nem fordult haladéktalanul a végrehajtást foganatosító bírósághoz a jogutódlás kérdésében való döntés meghozatala érdekében, sőt a végrehajtást kérőnek az adós haláláról történő tájékoztatására is csak eljárásom megindítását követően, az adós

¹ Lásd bővebben Nagykommentár a bírósági végrehajtásról szóló törvényhez (szerk.: Gyekiczky Tamás) ujjogtar.hu (Jogtár Kommentár) Vht. 39.§-hoz fűzött indokolás

² BDT2000. 156.

³ BH2003. 200.

haláláról való tudomásszerzését követő közel egy év elteltével került sor, a bíróságnál azonban még ekkor sem kezdeményezte a jogutódlás megállapítását. A Végrehajtó tehát nem teljesítette törvényi kötelezettségét, ami így az eljárás indokolatlan elhúzódsát eredményezte. A Végrehajtó a panaszt arról sem tájékoztatta, hogy törvényes örökösként nem minősül automatikusan jogutódnak a végrehajtási eljárásban.

A végrehajtási eljárás során tehát a végrehajtó mulasztása miatt az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben visszásság keletkezett.

Intézkedésem

A tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését szolgáló végrehajtási eljárás lefolytatása és a jelentésemben feltárt alapvető joggal összefüggő visszásság orvoslása érdekében - az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján - *felkérem a Végrehajtót, hogy*

- amennyiben erre időközben még ne került sor, tegyen eleget a Vht. 39. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének és haladéktalanul kezdeményezze a panasszal érintett végrehajtási ügyben a jogutódlás bírósági megállapítását,
- a jövőben, a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggő visszásság megelőzése érdekében a hasonló ügyekben legyen kiemelt figyelemmel a jogutódlással összefüggő törvényi kötelezettségének teljesítésére, valamint a felek megfelelő tartalmú és ésszerű határidőben történő tájékoztatására.

Budapest, 2020. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos